

A N N E

Casa plopilor fremătători

L.M. MONTGOMERY

---

vol. 8

A N N E

Casa plopilor fremătători

Traducător — Cristian Imbrea

PREȘANIA

Al doilea an

Capitolul 1

*Casa cu Plopi
Aleea cu Năluci
14 septembrie*

Nu mă pot împăca cu gândul că cele două luni minunate petrecute împreună s-au sfârșit. Au fost, într-adevăr, minunate, nu-i așa, dragul meu? Și mai sunt doar doi ani până...

(Lipsesc câteva paragrafe.)

Pe de altă parte mă bucur că m-am întors la Casa cu Plopi, la camera din turn care e a mea și numai a mea și la scaunul meu special, și la patul meu cel înalt... până și la Dusty Miller care stă tolănit pe pervazul ferestrei din bucătărie.

Văduvele s-au bucurat să mă vadă și Rebecca Dew mi-a spus sincer: „Ce bine că te-ai întors!” Și micuța Elizabeth a simțit același lucru. Am avut parte de o întâlnire fermecătoare la poarta cea verde.

— *Mi-a fost puțin teamă că ai ajuns în Ziua de Mâine înaintea mea, spuse micuța Elizabeth.*

— *Nu-i așa că e o seară minunată? zisei eu.*

— *Întotdeauna e o seară minunată acolo unde ești tu, domnișoară Shirley, răspunse micuța Elizabeth.*

Ăsta da compliment!

— *Cum ți-ai petrecut vara, draga mea? o întrebai.*

— *Gândindu-mă la toate lucrurile minunate ce au să se întâmple în Ziua de Mâine, zise încet micuța Elizabeth.*

Apoi am urcat în camera din turn și am citit o poveste despre elefanți. În acest moment, micuța Elizabeth e foarte interesată de elefanți.

— *Chiar și numele de „elefant” are ceva fascinant, nu crezi? zise ea foarte serios, ținându-și bărbia cu mâinile ei micuțe, într-un fel anume, numai al ei. Mă aștept să găsesc mulți elefanți în Ziua de Mâine.*

Am pus un parc de elefanți pe harta Țării Poveștilor. N-are rost să ai privirea superioară și plină de dispreț, dragul meu Gilbert, pe care știu sigur că o vei avea atunci când ai să citești rândurile astea. N-are absolut niciun rost. Lumea va avea mereu poveștile ei. Fără ele nu fac față. Și cineva trebuie să le ia locul.

Mă bucur și că a început școala. Katherine Brooke nu e deloc mai prietenoasă, dar elevii par bucuroși să mă revadă, și Jen Pringle vrea să o ajut să facă din tablă nimburile pentru îngerii ce urmează să apară într-un concert la școala de duminică.

Cred că anul ăsta materia va fi mult mai interesantă decât anul trecut. Ni s-a adăugat Istoria Canadei la programa școlară. Mâine trebuie să fac o lectură rapidă a războiului din 1812. Mi se pare puțin ciudat să tot citim povești despre războaiele astea vechi... lucruri care nu se mai pot repeta niciodată. Cred că nimeni nu va fi vreodată interesat altfel decât la

nivel teoretic de „bătălii din vremei demult apuse.”¹ Nu pot să-mi imaginez Canada intrând vreodată în alt război. Slavă Domnului că acea etapă din istorie a apus.

Ne punem imediat pe treabă și reorganizăm Clubul de Teatru și facem apel la toate familiile care au legătură cu școala să contribuie. Eu și Lewis Allen ne-am ales Dawlish Road ca fiind teritoriul nostru și sâmbăta viitoare, după-amiază, mergem pe la ușile oamenilor să strângem contribuțiile. Lewis vrea să împuște doi iepuri dintr-un foc, pentru că participă la un concurs organizat de revista Country Homes pentru cea mai bună fotografie a unei ferme frumoase. Premiul e de douăzeci și cinci de dolari și asta înseamnă pentru Lewis un costum nou de care are mare nevoie și un palton. Toată vara a lucrat la o fermă și anul ăsta face iar treburile gospodărești și servește la masă, la pensiunea la care stă. Cred că nu-i place deloc, dar nu se plânge niciodată. Îmi place Lewis... e foarte hotărât și ambițios și poartă pe față un rânjet fermecător în loc de zâmbet. Și nu e deloc un băiat foarte puternic. Anul trecut mi-a fost teamă să nu cedeze, dar se pare că vara petrecută la fermă l-a înzdrăvenit puțin. E ultimul lui an la liceu și speră să intre un an la Queen's. Văduvele au de gând să-l invite iarna asta cât de des se poate la cina de duminică seara. Eu și mătușa Kate am avut o ședință despre mijloacele de câștig și am

---

¹ Anne citează un vers din poemul „The Solitary Reaper” de William Wordsworth.

convins-o să mă lase pe mine să mă ocup de cheltuielile suplimentare. Bineînțeles, pe Rebecca Dew nici măcar n-am încercat să o convingem. Doar am întreat-o pe mătușa Kate, în timp de Rebecca asculta, dacă n-aș putea să-l invit pe Lewis Allen la mesele de duminică seara măcar de două ori pe lună. Mătușa Kate a fost foarte rece și a zis că i-e teamă că nu ne putem permite pe nimeni în plus pe lângă fetița cea singură care vine de obicei.

Rebecca Dew strigă, foarte supărată:

— Asta e picătura care a umplut paharul. Am ajuns așa de săraci că nu ne permitem să oferim un codru de pâine din când în când unui băiat sărman, harnic și serios care încearcă să învețe. Dați mai mult pe ficatul pentru Pisica Aia care e umflată de zici că acuși explodează. N-aveți decât să luați un dolar din salariul meu și să-l chemați la masă.

Și Evanghelia după Rebecca fu primită. Lewis Allen vine la masă și nici ficatul lui Dusty Miller nici salariul Rebeccai Dew nu vor avea de suferit. Draga de Rebecca Dew!

Mătușa Chatty s-a furișat aseară la mine în cameră să-mi spună că își dorește un șal cu mărgelile, dar mătușa Kate credea că-i prea bătrână pentru așa ceva și s-a simțit jignită.

— Crezi că sunt prea bătrână, domnișoară Shirley? Nu vreau să mă fac de râs... dar întotdeauna mi-am dorit atât de mult un șal cu mărgelile. Mereu mi s-au părut ceea ce se cheamă stilat... și acum sunt din nou la modă.

— Auzi, prea bătrână! Desigur că nu ești prea bătrână, draga mea, am liniștit-o eu. Nimeni nu e niciodată prea bătrân să poarte ce vrea. Dacă ai fi prea bătrână nu ți-ai dori să porți așa ceva.

— Am să-l cumpăr și am s-o sfidez pe Kate, zise mătușa Chatty, pe un ton care numai sfidător nu era.

Cred că o să-l cumpere... și cred că știu cum s-o împac pe mătușa Kate.

Sunt singură în turnul meu. Afară e o noapte foarte liniștită, iar liniștea pare de mătase. Nu se aude nici freamătul plopilor. Tocmai m-am aplecat pe fereastră și am trimis un sărut spre cineva care se află la o sută șazececi de kilometri de Kingsport.

Lucy Maud Montgomery Anne of Windy Poplars

Traducător/ Cristian Imbrea

Redactor/ Nina Bercan

Lector/ Aniela Târnaucă

Ilustrator/ Ioana Bot

Copertă/ Andreea Mihaiu

Layout & Dtp/ Mihăiță Stroe

Editura Predania/ București

www.prietenii-predania.ro

Distribuție/ Supergraph

0728303566